

undgå krænkelse af et meddelt Europapatent eller ønsker at respektere en provisorisk patentrettighed, vil det formentlig kun i sjældne tilfælde være nødvendigt at bekoste en oversættelse af selve patentbeskrivelsen. For det første vil der kun være tale om oversættelse af få patentbeskrivelser på grund af en kraftig udsortering i forbindelse med overvågningen, for det andet er dansk industri sprogligt godt orienteret inden for de forskellige fagområder. Kun for 30 pct. af de europæiske ansøgninger vil beskrivelsen foreligge på fransk eller tysk. Omkostningerne ved oversættelse vil således kun udgøre en mindre del af de omkostninger, der er forbundet med markedsføring i almindelighed.

2. Fællesskabets Patentkonvention.

(1) Som det er nærmere beskrevet i lovforslagets »Almindelige bemærkninger«, er initiativet til det europæiske patentsystem udgået fra De europæiske Fællesskaber. Man ønskede bl. a. at sikre sig de ovenfor nævnte *rationaliseringsfordele* for patentansøgerne og patentdirektoraterne. Baggrunden var den, at der i løbet af 1960'erne skete en meget betydelig forøgelse af den arbejdsbelastning, der hidrørte fra patentmyndighedernes behandling af patentansøgninger – især de patentmyndigheder, der som i Danmark foretager såvel nyheds- som patenterbarhedsundersøgelser. Arbejdsbelastningen skyldtes især en kraftig stigning i antallet af ansøgninger fra udenlandske ansøgere, derved at den samme opfindelse med det stigende handelssamkvem i stadigt større omfang blev søgt patenteret i flere lande. Desuden øgedes mængden af undersøgelsesmateriale i stadigt hurtigere tempo, ligesom opfindelserne i takt med den tekniske udvikling blev stedse mere komplicerede.

Endvidere var det i stor udstrækning den samme opfindelse, der samtidigt søgtes patenteret i flere lande. Da planer om reformer fremkom, var det derfor nærliggende at søge gennemført en centralisering, hvorved den pågældende patentmyndighed kun én gang skulle beskæftige sig med den samme opfindelse og kun én gang gennemgå nyhedsundersøgelsesmateriale, ligesom ansøgeren kunne betjene sig af én ansøgning på ét sprog, én patentagent osv.

(2) Hensigten med at indføre et særligt EF-patent er endvidere at nå videre i retning af en frigørelse af samhandelen inden for fællesmarkedet, således at handelen mellem medlemslandene kan finde sted ikke blot uden toldmæssige eller kvantitative restriktioner, men også uden patentmæssige hindringer og med en *patentretlig ligestilling* af landenes erhvervsliv. EF-patentet får herigenem et erhvervsøkonomisk sigte.

EØF-traktatens artikel 36 fastslår imidlertid, at traktatens bestemmelser om afvikling af de kvantitative restriktioner ikke er til hinder for forbud eller restriktioner vedrørende f. eks. vareindførsel, som er begrundet i hensynet til bl. a. beskyttelse af industriel eller kommerciel ejendomsret. I den blotte eksistens af nationale ordninger til beskyttelse af patenter kan der således være en kilde til begrænsning af samhandelen og et middel til opsplitting af det fælles marked. Denne baggrund for fællesskabspatentkonventionen er særlig fremhævet i præambelen. I øvrigt henvises herom til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 13 (konsumtionsprincippet).

(3) I nogle lande – herunder også visse EF-lande – arbejder man med et administrativt registreringssystem, hvor patent meddeles uden den tilbunds gående undersøgelse af patenterbarheden, som er karakteristisk for patentudstedelsen i lande som Vesttyskland, Holland og de skandinaviske lande. Et registreringssystem er et handicap for opfinderne (industrien) i de pågældende lande, fordi de ikke i deres hjemland har en patentinstitution, der kan udstede patenter med en passende *sikkerhed for holdbarheden*, dels i hjemlandet og dels som grundlag for patent på den pågældende opfindelse i andre lande. På denne baggrund skal man se nogle landes interesse for de to europæiske patentkonventioner. I særdeleshed vil fællesskabspatentet give opfinderne i EF-landene adgang til patentbeskyttelse på de samme betingelser og med stort set ensartede retsvirkninger.

(4) Fællesskabets Patentkonvention indeholder set fra ansøgernes side en betydelig *fleksibilitet*: Det er udtrykkeligt fastsat i konventionen, at den ikke indskrænker de kontraherende staters ret til at opretholde deres nationale lovgivning angående patenter. Også landene inden for EF har således fri adgang til at opretholde deres eget patentvæsen, så at